

ՏԵՂԱՐԱՆ

ՅՈՎԱԿԻՄ ԿԱՐՆԵՑԻՒ

16

*Տաղ ի վերայ Թափօրական սուրբ լերանն. երգի որպէս
Պիօր Եօսմանըն սէվտասի վար դարիպ պաշտօտայ՝: Վերջն
ասա Արարւմ տաղլար՝:*

Իսկական աստուածային լուսով դու լցեալ,
լեառնըդ Թափօր՝ ամենահրաշ պայծառագարդեալ,
Նորասփանչ դու քան ըզՍինա գերագանց գրտեալ.
ցնծա՛ արդ դու ընդ Հերմոնի պատուական լերինք,
գի արարիչն ի ձեզ փայլեաց. անմամք լերինք:
Օրինադիրն զՄոսէս այլեւ գեղիայ բերեալ,
գինքն տէր գոլ մեռելոց եւ կենդանեաց ցուցեալ.
Տենչայ որդոր՝ աղերսադէմ գելիցն որք խօսեալ.
ցնծա՛ արդ դու ընդ Հերմոնի պատուական լերինք,
գի արարիչն փայլեաց գփառս իւր ի ձեզ լերինք:
Առ որ ահեղ ձայն հայրական ի վերուստ եկեալ,
եւ ըստ լուսաւոր ամպոյ հոգին յոր հովանացեալ,
Բամեալ ձորձք իւր լեալ լուսափայլ ըսպիտակացեալ.
ցնծա՛ արդ դու ընդ Հերմոնի պատուական լերինք,
գի Տէրն փայլեալ գաստուածային փառս ի ձեզ լերինք:
Էին ընդ իւր՝ Պետրոս, Յակոբ, Յովհաննէս՝ սիրեալ,
տեսեալ գփառս աստուածային ապշեալ եւ զմայլեալ,
Սոր դէպ շինեալ ըզտաղավարս՝ Թմրմամբ յիմարեալ.
ցնծացէ՛ք դուք Թափօր, Հերմոն՝ պատուական լերինք,
գի արարիչն ի ձեզ փայլեաց գփառս իւր, ո՛վ լերինք:
Էկաք հանդէպ քո եւ իջաք մեք ուխտաւորեալ,
բայց վասն ահի մեկնագինաց վեր գալ չկարացեալ.
Հէննէս գերգըս (ռամգիլ) Թուոյս ըզմամբ յարմարեալ,
ցնծացէ՛ք դուք Թափօր, Հերմոն՝ պատուական լերինք,
գի արարիչն ի ձեզ փայլեաց գփառս իւր, ո՛վ լերինք:

17

*Տաղ ի վերայ Սուրբ Համբարձման տեղեայն. երգի որպէս
Այս պագտըմ գաշըմ տէօնտիւ՝ :*

Իբրեւ արեւ փայլի լեառըն Համբարձման,
բազմանանանչ գիր առաւել է քան գայն,
Նոյն սուրբ տեղիքն շինեալ մատուռ անմման.
համբուրմամբ շատ քէ յագիցիմք չյագեցաք,
փափագ սրտից՝ կիսամասնեայ իբր առաք:
Օր քառասուն յետ յարութեան որ լրացաւ,
Տէրն գաշակերտսն օրհնեաց յերկինս վերացաւ,
Տիպ սուրբ ոսիցն ի վէմն այն տըպեցաւ.
համբուրմամբ շատ քէ յագիցիմք չյագեցաք,
փափագ սրտից՝ կիսամասնեայ իբր առաք:
Արդ վեհափառ տեղիս որ իսկ երկինք է,
գի արարչին սուրբ ներքանաց տեղն աստ է,
Բամբ աթոռոց քօթեական յորում է,
համբուրմամբ շատ քէ յագիցիմք չյագեցաք,
փափագ սրտից՝ կիսամասնեայ իբր առաք:
Է շնորհաբաշխ սրբազնասուրբ այս տեղի,
յորմէ պարգեւ հոգեկան միշտ ծաւալի,
Սիրաբոբբոք Հէննէս (ռամգիլ) քուռյս եկի,
համբուրմամբ շատ քէ յագիցիմք չյագեցաք,
փափագ սրտից՝ կիսամասնեայ իբր առաք:

Ձեռագրի էջ 106—107

18

*Տաղ ի վերայ Նազարէթու Սուրբ Աւետման տեղեայն.
երգի որպէս Արեւս առնում երթամ՝ :*

Ի պերնութիւնս դու պանծալի՝ գերագանց գըտար,
յամենայն պետականէ բաղձալի՝ շնորհագարդեցար,
Նազարէթ անուանեալ պանծալի ծաղիկ դու ցուցար.
ցնծայ արդ զուարեացեալ հանապազ քաղաք հրաշագան,
պայծառացեալ եղեր լուսագեղ քաղաք սիրական:
Օք արանն սուրբ կուսին պանծալի էր ի քոյդ անկեան,
որոյ մաքուր արգանդն բաղձալի էջ Աստուածըն բան,
Տանաբք են արդ շքեղ պանծալի տեղքն այն աւետման.
ցնծայ արդ զուարեացեալ հանապազ քաղաք հրաշագան,
պայծառացեալ եղեր լուսագեղ քաղաք սիրական:
Անծամանակն Աստուած պանծալի մարդկութեամբ սրնեալ,
ընդ մանկանցդ կեցեալ, բաղձալի ի վայր քո շրջեալ,
Բարունն այն գնայեայ պանծալի գիրսըն ընքերցեալ.
ցնծայ արդ զուարեացեալ հանապազ քաղաք հրաշագան,

պայծառացեալ եղեր լուսագեղ փառաբանեալ սիրական:
Էրկնային հոյլք հրեղէն պանծալի՝ յար ի քեզ իջեալ,
սոսկմամբ դոյն սուրբ տեղեացդ բաղձալի՝ կան սպասաւորեալ:
Սիրով յուխտ քո դիմեն պանծալի ազգ լեզուա
Հէննէս (մառգիլ) քուոյս տենչալի կամօք Տիրական,
արժանացեալ շնորհաց ըղձալի տեղեացդ սրբազան:

Ձեռագրի էջ 107—108

19

*Տաղ ի վերայ Սրբոյ Յակոբեանց գերապանծ գահոյն. Երզնի
որպէս Պիր փարշաճըք պուլուտ չրքով պուլպար տա՛:*

Ի տիեզերս հոշակեալ դու՝ Աթոռ ցանկալի, ազնիւ, *կրկնէ*
յանուն սրբոցրն Յակոբեանց շինեալ սփանչելի,
Նման հոյլ աշխարհաբանանչ փայլիս ցոյմամբ լի, ազնիւ,
գովեալ, գովեալ ի բոլորից. գերապանծ սուրբ գահ, գահ, գահ,
ազնիւ դու հրաշալի գահ:

Օտայք անթիւ եւ ապարանք շքեղ կերտեցեալ, ազնիւ,
արքունական գանձիւք յանկեալ՝ ի կատար հասեալ,
Տանարք բոյին երկնաման յոյժ փառագարդեալ, ազնիւ,
գովեալ, գովեալ ի բոլորից. գերապանծ սուրբ վանք, վանք,
[վանք,

ազնիւ դու հրաշալի գահ:

Ամրակառոյց շուքանակի պարսպաւորեալ, ազնիւ,
ահեղ դրամբք բարձրաւանդ երկաթապատեալ,
Բամեալ բազում պաշտօնէիւք յոյժ խոհեմացեալ, ազնիւ,
գովեալ, գովեալ ի բոլորից. գերապանծ սուրբ գահ, գահ, գահ,
ազնիւ դու հրաշալի գահ:

Էսպարգեւ սրբազան վեհ քո յոյժ բաղձալի, ազնիւ,
արհիւք յարգոյք եւ բարունիք միաբանեղ պարի,
Սէննախոյ հէֆս (լիմգաւ) քուոյ մինչ եկեալ տեսի, ազնիւ,
այո՛, այո՛, ցանկալի ես՝ գերազանց սուրբ վանք, վանք, վանք,
ազնիւ դու հրաշալի գահ:

Ձեռագրի էջ 108

20

*Տաղ ի վերայ Սուրբ Գեորգի Յորդանանու. Երզնի
որպէս Արի՛ք Եղբարք Ելցուք այսօր յայդեաստան՝:*

Ի յեղեմայ յորդեալ գետոց գովելի, գովելի,
դու գերազանց՝ քան զնոսա, ցանկալի, ցանկալի:
Նոր եւ կրկին ծննդեամբն հոգւոյն, շնորհալի, շնորհալի,

ըսկիզբն ի քեզ մկրտութեան, հոգելի, հոգելի:
 Ուրախ լեր դու, շնորհալի Յորդանան:
 Օրն յորում եկն ի քեզ փրկիչն, մաքարար, մաքարար,
 ի մկրտիլ՝ որ էր մարդկան սրբարար, սրբարար:
 Տի՛ր դողալով մկրտիչն այն կամարար, կամարար,
 ի ջուրսըդ քոյ մկրտեալ զՏէրն հեզաբար, հեզաբար:
 Ուրախ լեր դու, շնորհալի Յորդանան:
 Առ որ ձայնիւ Հայր ի վիրաւոր վկայեալ, վկայեալ,
 աղանակերայ Հոգին Աստուած յոր իջեալ, յոր իջեալ:
 Բոտմամբ գնախնոյն ձեռագիրն նա ջնջեալ, նա ջնջեալ,
 այս մեծ շնորհաց բաշխումն ի քեզ առ դիպեալ, առ դիպեալ:
 Ուրախ լեր դու, շնորհալի Յորդանան:
 Է՞ր գարեւորեալ յետս ի յակունս քո դառնաս, քո դառնաս,
 քոյ արարչէն փախչիլ չկարես, գուր ջանաս, գուր ջանաս:
 Սահմանաւ քով լերամբ դաշտօք յորոց գաս, յորոց գաս,
 լուսացնձուղ եղեր ահա միշտ պանծաս, միշտ պանծաս:
 Ուրախ լեր դու, շնորհալի Յորդանան:
 Էրանի քեզ՝ որ այդ շնորհաց դու հասիր, դու հասիր,
 գտեղծօղն քո ներ մարմնութիւն քն տեսիր, քն տեսիր.
 Բայց յուխտէ քո ազգ մեր արգել են առեր, են առեր,
 քնդ որս Հէննէս կարօտ (ծառամբ) քուռոյս մեր, քուռոյս մեր:
 Ուրախ լեր դու, շնորհալի Յորդանան:

Ձեռագրի էջ 109

21

*Տաղ ի վերայ Սրբոց Յակոբեանց հիւսիսաշ Տաճարին. երգի
 որպէս՝ Տիւ եւ գիշեր միշտ յարածամ ոչ դադարիմ ի լալոյ՝.
 առեալ ի դունոյ որ ասէ կէզէ կէզէ պու ճիհանի ազըպէթ
 նօլսամ կէրէք՝:*

Համայն ազանց դու գովելի, պայծառ տառար գեղեցիկ,
 հիմնեալ անուն առաքելոց սուրբ Յակոբեանց երջանիկ,
 շքեղապանծ ձեռով կերտեալ, շափիւղայ են քոյդ քարինք.
 պարծանք մերքս Հայոց ազգի, ո՛վ սուրբ տառար ցանկալի:
 Է ի վերայ չորս սեանցդ ձգեալ ձեղումք ահեղ բարձրագոյն,
 առ որս արկեալ քեւտարած՝ ամուր կամարք լայնագոյն,
 որոց վերայ կայ հոյակապ գմբէքըդ քո մեծագոյն,
 պարծանք մերքս Հայոց ազգի, ո՛վ սուրբ տառար ցանկալի:
 Ներ քո աւագ սուրբ խորանիդ կայ անգին ակն պատուական,
 Տեառն եղբօրքն՝ Յակոբայ մարմինն եղեալ իբր հիման,
 որոյ գահըն ի քեզ փայլի ըստ արեւու տիպ ցոլման,
 պարծանք մերքս Հայոց ազգի, ո՛վ սուրբ տառար ցանկալի:
 Նաեւ որդւոյն գերեթեայ Առաքելոյն Յակոբայ,
 սուրբ գլխոյն դիրքն էյաջ յորմոյդ՝ սեղան վերայ կազմեալ կայ,
 այդու երկու լուսաւորօք նման երկնից դու ցնծայ,

պարծանք մերքս Հայոց ազգի, ո՛վ սուրբ տաճար ցանկալի:
 է՛րնդ քեւօք յաջ եւ յահեակ տաճարք շքեղ, անմամն,
 Ստեփաննոս՝ Ի էջմիածին անուամբ կերտեալ հրաշագան,
 վերնայարկիդ՝ Պետրոս Պօղոս առաքելոց կայ սեղան,
 պարծանք մերքս Հայոց ազգի, ո՛վ սուրբ տաճար ցանկալի:
 է՛ր կից տաճարք Սուրբ Մինասայ, Սուրբ Սարգսի գերյարգոյ,
 Սուրբ Թորոս մեծ զինաւորին յատուկ տաճարն յարտաքոյ,
 եւ այլ բազում տաճարք, խորանք ի քեզ շուրջ քեւ պարեալ գոյ,
 պարծանք մերքս Հայոց ազգի, ո՛վ սուրբ տաճար ցանկալի:
 Սուրբ մասն ունիս կենաց փայտէն եւ այլ սրբոց շատ մասունք,
 քնդ աստղալից երկնից փայլին անքիւ վառ բո կանդեղունք,
 հրեշտակք անտես փառաբանիչք ճայնակցեալ յայնս բոյդ ման-
 րկունք,

պարծանք մերքս Հայոց ազգի, ո՛վ սուրբ տաճար ցանկալի:
 է՛ր եւ տապան Սուրբ Մակարայ՝ Գլխադրին կից փայլի,
 որմունքդ ահեղ մեծ տաճարիդ՝ զպատկերազարդ հրաշալի,
 Նօտարս (մածառք) քուռոյս վայելել զսուրբ շնորհսդ հոգելի,
 պարծանք մերքս Հայոց ազգի, ո՛վ սուրբ տաճար ցանկալի:

Զեռագրի էջ 110

22

Ի վերայ Նազարէթ Քաղաքի:

Նազարէթ անուն՝
 որ եւ ծաղիկ իսկ՝
 գաւազանն եստեալ
 սուրբ կոյսն էր ի նոյն
 Առաքիլ ի վերուստ
 ողջոյնն ի Հօրէ
 մինչ երթար յաղբիւրն՝
 սուրբ կոյսն փախեալ՝
 Զուարճալի սուրբ տեղն
 փառաւոր տաճար
 ջուր սուրբ աղբիւրին
 յունական ազգին
 Անդրէն հրեշտակին
 ի տան Յօսէփայ
 սուրբ կոյսն ի յետուստ՝
 սիւնն հալեալ եւ կէսն
 Բամեալ վայելուչ
 յայնանիստ եւ մեծ՝
 Տաճար գեղեցիկ
 Փռանկաց ազգին
 Էնն Աստուած մարմնով
 եւ ըստ մարդկայնոյ

Ի քարգմանս առեալ,
 ըստուգաբանեալ,
 որ եւ ծաղկեցեալ,
 ցեղիցքն սերեալ:
 Հրեշտակապետին,
 բերեալ ետ կուսին,
 սափորն ի յուսին,
 յերկիւղէ սրբտին:
 Այժմ է վանք շքեղ,
 յոյժ գեղաշքեղ,
 է հիւանդաց դեղ,
 վիճակեալ յատկեղ:
 Նրմին հետեւեալ,
 կրկին երեւեալ,
 սեանքն պահ մտեալ,
 է վերուստ կախեալ:
 Նոյն տեղն հրաշալի,
 վանք յոյժ ցանկալի,
 եւ շրնորհալի,
 յատկացեալ տեղի:
 Էդեւ անդ սրնեալ,
 քնութեամբ զարգացեալ,

քնդ մանկունս սորին՝
 ի սոյն սահմանի
 Թափօր լեռնն է մերձ
 որ հանդերձ Հերմոնի
 գի Տէրն մեր անդ,
 ցոյց ետ քնդ իւրն
 Քաղաքս աննըման,
 կարի գեղեցիկ
 ի վերայ բլուրի՝
 ամէն բարութեամբ
 Այլեւ շինուածք իւր՝
 խանութք եւ կրպակք՝
 յամրաշէն քաղաքայ՝
 հիանաւ առ այն
 Դօղուն շրնորհաց
 գլխս ամենեցուն
 Տեառնակոյս տեղիքն՝
 ըզսիրտ մեր սիրով
 Ապա եւ բնակիչք
 Յոյնք եւ Ասորիք՝
 տեսեալմբ գեղեցիկք,
 եւ արհեստաւորք՝
 Քաղաքս այս ազնիւ
 բայց եւ ոչ գոյ անդ՝
 փոքրագոյն լեռանց
 յորքս մերձ առ մերձ
 Ի գալնմեր աստ՝
 հոգւով եւ մարմնով
 ի (լիմբառ) թույս՝
 գայս ոտանաւորս

խառնեալ եւ շրջեալ
 հրաշարն գործեալ:
 Նորին սահմանին,
 քնդ լուսոյ փայլին,
 գիտոս աստուածային
 եղելոց դասին:
 Օդ իւր քաղցրագոյն,
 դրիւք փոքրագոյն,
 շինեալ շքեղագոյն,
 լի առատագոյն:
 Տունք եւ բնակարանք,
 բոլոր ապարանք,
 բնչից պահարանք,
 մարդկան տեսարանք:
 Անուշ հոտ բուրք,
 իսկ լըցուցանէ,
 գմեգ կեցուցանէ,
 վառեցուցանէ:
 Բամեալ որ անդ են,
 կէս մի ֆռանկք են,
 բնութեամբ համեստք են,
 արի եւ ժիրք են:
 Է քարց պարբսպի,
 գող եւ հարամի,
 եւ ձորամիջի,
 գիւղորայս ունի:
 Էղափ ցրնծացեալ,
 յոյժ ուրախացեալ,
 ուխտ մեր կատարեալ,
 իսկ շարնդրեալ:

Ձեռագրի էջ 111—112

23

Ի վերայ Սրբոց Յակոբեանց գերապանծ Աթոռոյն:

Ամենապայծառ
 Սրբոց Յակոբեանց
 որ քնդ արեւու
 յԱրքայից շինեալ՝
 Բարձր պարբսպալ՝
 շափիղայի պէս՝
 երկաթապատեալ
 կամարնագեալ
 Գմբէթայարկ կայ
 աղինասարսա

իսկ գերբաղձալի,
 Աթոռ շրնորհալի,
 փայլի լուսով լի,
 եղեւ հիմնաւոր:
 Զքնաղ պատուական,
 քարինքն աննըման,
 դռունքն յամրական,
 վերուստ բարաւոր:
 Պայծառ յարկ սորին,
 տաւարք երկնային,

իրաւի ասեմ
 բազում կանդեղօք
 Դիրք լայնատարած
 յաջ յահեակ կողմանց՝
 քառակոյս ձեռով
 տեղիւքն բարձր
 եղեալ կայ ի հիմն
 Յակոբայ երջանկին՝
 պատկերօք նրկար
 որով պարծիմք ի մէջ
 Զդիրք գլխոյն պատուական
 սուրբ Առաքելոյն
 յաջակողմ որմոյն՝
 բուրե՛ սուրբ տեղոյն
 Է՛ եւ մերձ սորին՝
 տապան հզնաւորին
 ուխտաւոր անձինք
 խոստովանաւորն
 Ըստեփաննոսի
 որ վարդապետեաց՝
 միաբանութեամբ
 երբեմն նստեալ
 Թագազարդ սեղանք՝
 բարձրագոյն խորանին,
 Պետրոս եւ Պօղոս
 ըստ պատուոյ իւրեանց
 Ժողովուրդք տեսեալ
 գարբոյն Սարգսի
 ընդ սրբոյն Մինասայ
 եւ Է՛ տեղին այն
 Իսկ երկու սեղանք
 սուրբ Խաչի անուան
 կան հանդէպ միմեանց՝
 անդ ելօղ անձինք
 Լուսաճեւ ունի
 սուրբ Էջմիածնի
 երեք սուրբ քարինքն
 փայլին ընդ լուսնոյ՝
 Խորան հրաշալի,
 եւ տառարըն այն՝
 սուրբ Հոգի անուամբ
 համբուրօղք լինին՝
 Ծագ յարեւելեան
 սուրբ Թորոս անուան՝
 շաբաթօցն յերկիցս
 ուխտաւորք լինին՝
 Կայ եւ տառար Ի՛ր
 Հրեշտակապետի

աստղալից երկին
 փայլի լուսաւոր:
 Է մեծ կալուածի,
 յորքս տարածի,
 յայնպարայածի,
 եւ յոյժ փառաւոր:
 Տեառն եղբօր մարմին,
 ներքոյ սեղանին,
 որմունքն սորին,
 ազգաց բիւրաւոր:
 Նշանադրեալ,
 Յակոբայ ընտրեալ,
 գմբէքայարկեալ
 հոտ անուշաւոր:
 Օրհնեալ որմ յոր կայ,
 սրբոյն Մակարայ,
 անդ ասեմ մեղայ,
 լինին գղջաւոր:
 Տանարն աննրման,
 Է՛ նա կայարան,
 անդ յաղօթս կան,
 լինին դիւրաւոր:
 Առ վերին կողման
 որ յոյժ պատուական,
 Առաքեալք ցնծան
 կան ահեղաւոր:
 Բախալի սրբոսի
 տառարն որ ազնիւ
 յարգիւ ի պատիւ
 Մասանցն ահաւոր:
 Է՛ յոյժ բարձրագոյն,
 եւ սուրբ Համբարձում,
 կամարաց կանգուն,
 լինին հիւրաւոր:
 Յահեակն տառար մի,
 անուան ցանկալի,
 եւ անդ շնորհալի,
 կարի լուսաւոր:
 Որ խիստ գեղեցիկ,
 Է կարի փոքրիկ,
 կայ անդ ի տանիք,
 սրտի դիւրաւոր:
 Հիմնեալ տառար մի,
 քաջ զինաւորի,
 պատարագ մառչի,
 անդ աղօթաւոր:
 Արտաքոյ կողման,
 կառուցեալ անուան,

ուր բանտն առաջին՝
 բերանաբաց փարինքն
 Հրաշալի վանք մի՝
 բանտն երկրորդ է անդ,
 ուր Պետրոս լալովն
 Պատրիարքունիքն անդ
 Չրիւք Հոգւոյն յցեալ՝
 Եպիսկոպոսունք՝
 փայլին յԱթոռոջս
 իբր աստեղս երկնից
 Ղամբարանըման՝
 ծայրագոյն պետքն
 հանգոյն հրեշտակաց՝
 գունկնդիրս ինքեանց
 Ճոխ եւ պանծալի՝
 կարգեալ գլուխ եւ դէտ՝
 սրբազան Հայրքն
 որ եւ Պատրիարք
 Լեծ զինաւորին
 որ տօնի մեծ Պահոց
 Աստուածապարգեւ
 իրաւի այս անուանս՝
 Յարգոյ եւ ազնիւ
 ընտիր եւ մաքուր՝
 սիրօղ աղօթից՝
 ընդունակ գոլով
 Նուիրակումն ունի
 հանճարեղ գիտումն
 յոլորտս աշխարհի՝
 գնան անդ լինին
 Շնորհագարդ համեստ՝
 եւ պարկեշտասուն
 որք ունին սահման՝
 անխափան լինին
 Ունի եւ թարգման՝
 որ տիւ եւ գիշեր՝
 սրբոյ Աթոռոյս
 ջանասիրութեամբ
 Զբնաղ գիտութեամբ՝
 գապիք բռնաւորաց՝
 յաչս ամենեցուն՝
 որ անուամբ իւրով
 Պայծառ օտալիւք,
 շատ գործակալօք
 բառերոյս այգեօք՝
 շրջեղ Աթոռս է
 Զերմեռանդ սիրով
 աւետեմ ազգիս

եւ սուրբ ծառքն այն,
 յարգեն պատուաւոր:
 Նոյն կոչի Փրկիչ,
 վեմքն կափարիչ,
 լեալ հոգւոյն գրտիչ,
 ննջեն շիրմաւոր:
 Նրբիմաց Արհիւք,
 կարի երջանիկ
 տի՛ր այնք պանծալիք,
 հառազայթաւոր:
 Ի ներքս փայլին,
 միշտ փաղցրաճայնին,
 սուրբ եղանակին,
 առնեն զմայլաւոր:
 Սոցունց գումարին
 երջանիկ արհիւք՝
 մեր գերյարգելին,
 յոյժ հոչակաւոր:
 Է՛ նա համանուն,
 նախկին շաքաթուն,
 րստ մեր բարբառոյն,
 է՛ արժանաւոր:
 Կացք իւր բարեկարգ,
 ունի վարք եւ բարք,
 սաղմոսանըւազ,
 շնորհացն երկնաւոր:
 Արհիւք պանծալիք,
 եւ նոյն րաբունիք,
 վիճակս անուանիք,
 նոցա խրատաւոր:
 Բամբ սարկաւազաց,
 վարժեցեալ դպրաց,
 պաշտօնի կարգաց,
 օրհնաբանաւոր:
 Նուրբ հանճարով այր,
 է՛ յոյժ հոգատար,
 լինիլ շինարար,
 իւր արդիւնաւոր:
 Երեւելի է,
 պատասխանօղ է,
 յոյժ սիրելի է,
 է՛ Աւետաւոր:
 Յանկալի խրցօք,
 եւ վերակացօք,
 այլ եւ պարտիգօք,
 յոյժ վայելչաւոր:
 Ի իւսեմ պատմութիւն,
 մեր ուրախութիւն,

զի սուրբ Աթոռս է՝
 երանի է այնց
 Ռեհտին քաղցրաշաղ՝
 ի սա գտանի
 եւ մեղաւորաց՝
 սրբոյ Աթոռոյս՝
 Սորին համբուն իսկ
 յունկս ամենեցուն՝
 ըզսիրելիս իւր՝
 եւ գատելիս իւր՝
 Վայելուչ ձրիւք,
 սիրօղբն սորին
 աստ եւ հանդերձեալն
 ի մէջ ամենից՝
 Տենչալի տաւարք
 բոլոր շրջապատ՝
 յորս պաշտօնի կան
 հանապազ լինին
 Բամբ ժողովրդոց
 տեսանեն պատարագ
 ընկալնուն զշնորհս
 հոգւով եւ մարմնով
 Ցանկացօղք սորա
 ի տար աշխարհաց
 գան համբերութեամբ
 ոյր վայելչութեամբ
 Ի իւսօղս անարժան
 յոյժ վառեալ եղէ
 որ եւ գրեցի
 եղեալ մշտապէս
 Փառքս մատուցուք
 որ Սուրբ Աթոռս ետ
 նա պահեսցէ զսա
 շքեղ եւ պայծառ
 Քաղցրասիրտ յարգոյ՛ք
 ողորմի ասացէ՛ք
 որ գրեցի զսա
 պատմիչ լինիլ իսկ

Հայոց պերճութիւն,
 որք գան ուխտաւոր:
 Որ եւ բարեհաւ,
 շնորհ բազմագան,
 հոգւոց դեղ բուժման,
 հրնարք բխրաւոր:
 Յոլորսքս հրնչէ,
 բստ փողոյ գոչէ,
 առ ինքն կոչէ,
 առնէ հեռաւոր:
 Ամէն պարգեւօք,
 լընանին բարեօք,
 երեսին փառօք,
 լինին պատուաւոր:
 Սորին գեղեցիկք,
 սուրբ եկեղեցիք,
 հրեշտակք եւ մարդիք,
 փառաբանաւոր:
 Աստ ամենայն օր
 սուրբ գառին հօր
 նորին Տիրագոր
 լինին հրնուաւոր:
 Յնծութեամբ դիմեն
 շատ վիշտքս կրքեն
 եւ աչօք տեսանեն
 լինին բերկրաւոր:
 եւ կարի յետին
 արդ սիրով սորին
 ըզվէպքս ճառին
 սրբախւ ըզճաւոր:
 Արարչին մերոյ
 ազգիս հայկազնոյ
 ընդ իւր հովանոյ
 յոյժ հաստատաւոր:
 Լրսօղք սոյն բանիս
 ինձ անարժանիս
 (մաճառ) սոյն քիս
 մշտրնջենաւոր: